

РЕШЕНИЕ

№ 1808

гр. Варна, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлекова

Членове: Даниела Св. Х.ва
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Елка Н. Иванова
като разгледа докладваното от мл.с. Александър В. Цветков Въззивно гражданско дело № 20213100502281 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 463, вр. чл. 278 и сл от ГПК.

Образувано е въз основа на подадена от „Юробанк България“ АД, чрез процесуален представител адв. С.Н., жалба срещу разпределение от 16.06.2021 г. по изп. дело № 20208920400453/2020 г. по описа на ЧСИ Хр. Г., рег. № 892. Жалбоподателят изразява становище за незаконосъобразност на обжалвания акт на съдебния изпълнител, по съображения, че с постъпилата от публичната продан сума следва да бъдат погасени единствено неговите вземания, като в разпределението не следва да участва Националната агенция по приходите, тъй като по отношение на нея имотите не са включени в имуществото на длъжника „Лъки 2006“ ООД, а са собственост на „Лъки-Варна“ ООД. По изложените доводи моли за отмяна на разпределението и извършване на ново, в което със сумите от публичната продан да бъдат погасени вземанията му, без да се отчитат тези на НАП.

В срока по чл. 462, ал. 2 от ГПК не са постъпили становища от страните в изпълнителното производство.

По делото са приложени мотиви на ЧСИ по обжалваното действие, с които се обосновава допустимост и основателност на жалбата. Предлага се изготвянето на ново разпределение в посочен от съдебния изпълнител смисъл, съответстващ на доводите, изложени в жалбата.

В хода на съдебното производство е подадено писмено становище от ТД на НАП – Варна, чрез процесуален представител юриск. Д.П., с което се излагат съображения, че изпълнителното дело е образувано срещу „Лъки Варна“ ООД и „Лъки 2006“ ЕООД, поради което привилегията на НАП следва да бъде потвърдена.

С представена по делото писмена защита твърденията на вискателя са допълнени като е заявено, че Държавата, представлявана от Националната

агенция по приходите, има вземания спрямо всеки един от длъжниците, поради което следва да бъде включена в разпределението на сумата , постъпила от публичната продажба.

Депозирани са още писмени бележки от длъжника „Лъки Варна“ ООД, с които се изразяват подробни доводи за неоснователност на депозираната жалба и се моли за нейното оставяне без уважение.

В проведеното открито съдебно заседание по делото страните не се явяват и не изпращат представители.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното :

Подадената жалба е допустима, като подадена в срок от легитимирана страна и срещу подлежащо на обжалване разпределение на съдебния изпълнител.

Същото не е изпълнителен способ, а чрез него СИ определя кои притезания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частично изплащане на всяко едно от тях. Тази функция на разпределението налага и режима за проверка на законосъобразността на акта, с който то е извършено.

Изхождайки от неговата същност, в съдебната практика се приема, че жалбата срещу този акт може да се основава само на довод за погрешна преценка на съдебния изпълнител относно кръга на вискателите, размерите на предявените от тях вземания и съответстващите им привилегии. Проверката на законосъобразността на разпределението може да обхване и установяването на точен размер на определяеми в титулите вземания и определените от съдебния изпълнител разноси.

Всяка една от страните по разпределението може да обжалва в срока по чл. 462 ал. 2 от ГПК извършеното от ЧСИ разпределение. Достатъчно е жалбоподателят да твърди незаконосъобразност на разпределението, което задължава съда в производството по обжалване да провери и се произнесе за това кои са кредиторите на длъжника, включително присъединените такива по право, на какво основание се явяват кредитори на длъжника, в какъв размер са техните вземания и ако установи, че те са повече от един, а получената по изпълнителното дело сума е недостатъчна да покрие всичките задължения за главница, лихви и разноси, да извърши разпределение. В този случай следва да посочи, кои кредитори се ползват от привилегии, като спазва реда на удовлетворяване на вземанията им по чл. 136 от ЗЗД, остават ли неразпределени суми и в какъв размер, които да бъдат разпределени по съразмерност между кредиторите на длъжника.

Видно от приложените доказателства по делото, изпълнителното дело под №20208920400453 е образувано пред ЧСИ Х. Г. срещу „Лъки 2006“ ООД и „Лъки - Варна“ООД въз основа на молба с вх.№09959/03.07.2020 г. от „Юробанк България“АД - гр.София, към която е приложено изпълнително основание - изпълнителен лист №99/06.06.2020 г., издаден по Решение №560/12.07.2018 г. по т.д. № 917/2017 г. по описа на Окръжен съд - гр.Варна. Първоначален вискател по делото е жалбоподателят в настоящото производство „Юробанк България“ АД, като длъжници са и двете дружества „Лъки - Варна“ООД и „Лъки 2006“ ООД – в ликвидация.

Производството по т.д. № 917/2017 г. по описа на ВОС, по което е издаден изпълнителния лист, иницирал изп. дело, е образувано по искова молба на праводателя на жалбоподателя срещу двамата длъжници, с която е предявен иск с правно основание чл.135 от ЗЗД за обявяване спрямо него на

относителната недействителност на извършения на 02.01.2014г. апорт в капитала на „Лъки – Варна“ ООД, вписан в Търговския регистър под № 20140102120902 и в Служба по вписванията – гр. Варна с вх. рег. № 2582/14.02.2014г., акт № 4, том VII на недвижими имоти: Офис № 5, с идентификатор 10135.4508.97.1.6, с площ 290.23 кв.м., находящ се в гр. Варна, бул. „****“, ет. 3; Склад № 2, с идентификатор 10135.4508.97.1.8., с площ от 107.66 кв.м., находящ се в гр. Варна, бул. „****“, ет. 4; Склад № 3, с идентификатор 10135.4508.97.1.9, с площ 101.31 кв.м., находящ се в гр. Варна, бул. „****“, ет. 4; Поземлен имот – нива, с площ от 6,176 дка, находящ се в землището на гр. А., ЕКАТТЕ 00182, в м-ст „Топръкльк“, съставляваща имот №033010 по плана за земеразделяне на землището на гр. А.; Поземлен имот – нива, с площ от 10,562 дка, находящ се в землището на с. Игнатово, ЕКАТТЕ 32278, в м-ст „С.“, съставляваща имот №013006 по плана за земеразделяне на землището на гр. А.. По уважения установителен иск апортът е обявен за относително недействителен по отношение на „Юробанк“ АД, като ответниците са осъдени да заплатят на ищеца сумата от 19100.64 лв. /деветнадесет хиляди и сто лева и шестдесет и четири стотинки/, представляваща платена държавна такса и такси за съдебни удостоверения на основание чл.78, ал.1 от ГПК. Съдебният акт е влязъл в сила като е бил изцяло потвърден с Решение № 13/14.01.2019 г. по в.т.д. № 600/2018 г. по описа на АС Варна, а с Определение № 90/19.02.2020 г. по т.д. № 1106/2019 г. по описа на ВКС не е допуснато касационното му обжалване.

Изпълнителният лист №99/06.06.2020 г., въз основа на който е образувано изпълнителното дело е издаден за посочената сума от 19 100.64, представляваща съдебно-деловодни разноски, извършени от ищеца в производството по иска с правно основание чл. 135 от ГПК, които по силата на чл. 136, ал.1, т. 1 от ГПК се ползват с първа по ред привилегия.

Съгласно мотивите по т. 5 на ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк. дело № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, когато изпълнението е насочено върху недвижим имот, присъединени по право са тези вискатели: 1/ в полза на които е допуснато обезпечение чрез налагане възбрана върху същия имот, на осн. чл. 459, ал. 1 ГПК; 2/ ипотечарните кредитори, на осн. чл. 459, ал. 2 от ГПК; 3/ кредиторите с наложени възбрани по изпълнителни дела, макар и да не са изрично посочени в закона, са присъединени по право на по-силно основание от тези, в чиято полза е постановена обезпечителна мярка; 4/ държавата на осн. чл. 458 от ГПК. На основание цитираната разпоредба и съгласно удостоверения от 07.06.2021 г. Държавата, представлявана от ТД на НАП - ВАРНА е присъединена като вискател по изпълнителното дело по отношение както на длъжника "ЛЪКИ 2006" ООД, така и по отношение на "Лъки - Варна" – ООД.

С удостоверение по чл. 456 от ГПК, издадено по изпълнително дело № 237/2017 г. към изпълнително дело № 453/2020 г. е присъединено вземането на вискателя Юробанк България АД, ЕИК 000694749 срещу "ЛЪКИ 2006" ООД, ЕИК 148023668 в общ размер на 4 895 400,67 лева.

По изпълнителното дело е проведена публична продажба на поземлен имот, включен в предмета на иска по чл. 135 от ЗЗД по т.д. № 917/2017 г. по описа на ВОС, представляващ нива с идентификатор 32278.13.6, находящ се в землището на с.И., община А., област Варна, местност С. с площ 10.562 дка, четвърта категория. От осъществения изпълнителен способ е осребрена процесната сума от 42 504,00 лева.

Същата е разпределена с обжалвания акт на съдебния изпълнител от както следва: вземания за такси и разноски за ЧСИ Хр. Г. в общ размер на 5 121.93 лева, вземания с привилегия в от ПЪРВИ ред - за превод към

взискателя „Юробанк България“ АД – 19 580.64 лева; суми за привилегировани вземания от II, III, IV и V не са разпределени, като сумата от 17 801, 43 лева е определена за изплащане на ТД на НАП Варна за погасяване на задължение на „Лъки 2006“ ЕООД в общ размер на 281 668.86 лева. В разпределението е посочено още, че неудовлетворено е останало вземането на „Юробанк България“ АД по изп. дело № 237/2007 г., цялото в размер на 4 895 400,67 лева.

Както вече беше изложено, процесуалните правила за присъединяване на взискатели са уредени в разпоредбите на ГПК (чл. 456 – чл. 459), като в чл. 458 е регламентирано присъединяването по право, при което СИ е длъжен служебно да вземе предвид вземането на присъединения кредитор, като отдели сума за неговото удовлетворяване, като присъединен по право кредитор е държавата за дължимите ѝ данъци, публични и други вземания.

Възраженията на жалбоподателя са концентрирани относно действието на решението по иска с чл. 135 от ЗЗД, като твърди, че относителната недействителност на извършения апорт в капитала на „Лъки – Варна“ ООД налага извод, че извършения апорт на продадения в изпълнителното производство недвижим имот му е непротивопоставимо, и единствено спрямо него същият се смята за собственост на „Лъки 2006“ ООД – в ликвидация, а по отношение на всички други кредитори на дружеството имотът се счита за собствен на „Лъки-Варна“ ООД. С горното обосновава становище си, че единствено той може да се удовлетвори от осребрената от продажбата на последния сума.

По същество твърденията биха били основателни само в хипотеза, при която изпълнителното производство беше образувано само срещу „Лъки-Варна“ ООД, и държавата, представлявана от ТД на НАП – Варна беше присъединена като взискател съгласно императивното правило на чл. 458 от ГПК само по отношение на този длъжник. В настоящия случай обаче фактическата обстановка се различава съществено, тъй като изпълнението е насочено и срещу двете дружества, които са били страни в съдебното производство по т.д. № 917/2017 г., и по отношение на които, едностранната сделка е породила правното си действие. В същото време, оспорваната сума е определено да се изплати в полза на ТД на НАП – гр. Варна, която е присъединен взискател по отношение и на двете дружества – длъжници в изпълнителното производство. Поради изложеното, напълно ирелевантно за възможността на присъединения взискател да се удовлетвори от цената на имота, предвид спецификите на настоящия казус, е обстоятелството дали след успешното провеждане на иска по чл. 135 от ГПК същият се счита за собствен на „Лъки – Варна“ ООД или на „Лъки 2006“ ООД, доколкото и двете дружества са длъжници в изпълнителното производство с непогасени изискуеми задължения към държавата, представляваща привилегирован кредитор за тях по силата на чл. 136, ал. 1, т. 6 от ЗЗД.

Действително, съобразно прогласената относителна недействителност на едностранната сделка по отношение на „Юробанк България“ АД, единствено спрямо него имотът се счита, че не е излязъл и е наличен в патримониума на „Лъки 2006“ ООД, поради което той може да се удовлетвори от неговата стойност до размера на вземането си по реда на привилегиите. По отношение на всички останали лица апортът поражда своето действие, тъй като за тях той е валидна едностранна сделка. Съответно за всички други кредитори на дружествата длъжници имотът се счита за собствен на „Лъки-Варна“ ООД и те могат да насочат изпълнение към него, а съгласно разпоредбата на чл. 458 от ГПК държавата по силата на закона се смята за присъединен взискател. С успешното провеждане на Павловия иск ищецът не лишава кредиторите на

приобретателя от възможността да се удовлетворят от неговото имущество, прехвърлено по оспорената сделка, а единствено си запазва тази възможност спрямо своя длъжник, имащ качеството прехвърлител по същата, въпреки, че последният се е разпоредил с нея, като в този смисъл са мотивите на ТР № 5/2013 от 29.12.2014 г. по т. д. № 5/2013 г. на ОСГКТК на ВКС, чиито правни разрешения са възприети и в ТР № 2/2017 от 09.07.2019 г. по т. д. № 2/2017 г. на ОСГКТК на ВКС. Единствената привилегия, с която ищецът по иска по чл. 135 от ЗЗД разполага спрямо последните е за извършените в производството разноси, които се ползва с право на предпочтително удовлетворяване от първи ред.

По делото е проведена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение съдът кредитира изцяло в частта, в която е посочен размерът на задълженията, тъй като е обективно и компетентно дадено, и съответства на доказателствения материал по делото. Въпросът относно определяне на привилегиите на вземанията е правен и следва да бъде разрешен при приложение на разпоредбата на чл. 136 от ЗЗД. Съобразно заключението на вещото лице, първоначалния вискател "Юробанк България" АД, в качеството си на правопреемник на "Банка Пиреос България" АД/- по изп.лист от 06.03.2020 г. е кредитор на "Лъки 2006" ООД и "Лъки-Варна" ООД по Решение №560/12.07.2018 г. по т.д. №917/2017 г. по описа на ВОС за сумата от 19 580.64 лева, представляваща съдебно-деловодни разноси в производството. Както вече беше изложено, за посочената сума дружеството се ползва с първа по ред привилегия.

В качеството на присъединен вискател „Юробанк България“ АД има вземане към „Лъки 2006“ ООД в общ размер на 5 074 170,90 лева съгласно удостоверение по чл. 456 от ГПК, издадено по изпълнително дело № 237/2017 г. Съобразно удостоверение изх.№030372102029053/07.06.2021 задълженията на "Лъки 2006" ЕООД към ТД на НАП са в размер на сумата от 281 668,86 лева, като видно от издаденото по делото удостоверение ТД на НАП Варна е присъединена като вискател и с вземане към длъжника „Лъки-Варна“ ООД.

Съобразно чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД вземанията за разноси по принудителното изпълнение се ползват с първа по ред привилегия и се удовлетворяват преди вземанията от следващите редове. Както е изяснено и в задължителното за съдилищата т. 6 от ТР № 2/26.06.2015 г. на ВКС - ОСГТК към този ред се включват само разноските, които са относими към реализирането на способа, от който се разпределят конкретните събрани суми. По-конкретно с тази привилегия се ползват разноските на първоначалния вискател или на ЧСИ по осъществяване на изпълнителния способ, постъпленията от който се разпределят с процесното разпределение, вкл. разноските на първоначалния вискател за образуване на изпълнителното дело и за възнаграждение за един адвокат, които се считат за относими към всеки от приложените изпълнителни способи.

С оглед заключението на експертизата се установява следните заплатени авансово дължими такси по ТТРЗЧСИ от вискателя по изп.дело „Юробанк България" АД по фактура №0000004245/06.07.2020 г. на стойност 240,00 лева и платена сума в общ размер на 240,00 лева за експертна оценка - 2 броя на М.К.С. по фактури №0013/09.11.2020г. и ф-ра №0014/19.11.2020 г. , или общо 480 лева, които се ползват от привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД, наред разноските в производството по чл. 135 от ЗЗД. Със същия ред следва да бъдат погасени и задълженията към ЧСИ за разноси, свързани с изпълнителния способ, които съобразно заключението на експертизата са общо 1020 лева обикновени такси и 316.30 лева допълнителни такси по т. 31 от ТТРЗЧСИ, както и пропорционалната такса по т. 20 от Тарифата в размер

на 461.34 лева и пропорционална такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ в размер на 1045.04 лева. По отношение на последната се констатира, че съдебният изпълнител неправилно е начислил сумата от 3 324.29 лева, тъй като пропорционалната такса по т.26, б.А от ТТРЗЧСИ се изчислява, като се вземе предвид цялата пропорционална такса за целия дълг и се събере част, съответстваща на събраната сума. От таксата за изпълнение на парично вземане се приспадат всички пропорционални такива за сметка на длъжника или взыскателя, надвишаващи една десета от вземането, и същата не може да надвишава размерите по т. 27, б.А от ТТРЗЧСИ. Поради изложеното съда възприема изцяло изчислението на вещото лице в табл. 7 към експертизата за сумата от 1045.04 лева, като извършено в съответствие с приложимите нормативни правила и установените факти и обстоятелства в изпълнителното производство.

С оглед задължителните указания относно правомощията на въззивния съд в производството по чл. 278 от ГПК, дадени с ТР № 6/2017 г. на ОСГТК на ВКС, решаващия съдебен състав не е ограничен от изложените в жалбата оплаквания, а служебно следи за правилното приложение на закона, съобразно с всички правнорелевантни факти по делото. По изложените съображения, касаещи неправилно начислената пропорционална такса от съдебния изпълнител, извършеното разпределение е неправилно и следва да бъде отменено, като бъде изготвено ново. Настоящата съдебна инстанция изцяло възприема предложения от вещото лице втори вариант на експертизата, тъй като при него е отчетена обосноваването в мотивите на настоящия съдебен акт неоснователност на жалбата в частта и относно претенцията постъпилата сума да бъде разпределена единствено в полза на жалбоподателя, ищец по иска по чл. 135 от ГПК. От друга страна в първия подвариант към него, обективизиран в таблица № 11 се отчита привилегията, с която се ползват заплатените и дължими разноски за осъществяване на конкретния изпълнителен способ. Както вече беше изложено, по силата на чл. 436, ал. 1, т. 1 от ЗЗД, към тях следва да бъдат включени и разноските, извършени в производството по чл. 135 от ГПК на стойност 19 580.64 лева. С прибавянето им към разноските в изпълнителното производство няма да се стигне до промяна в предложеното от вещото лице разпределение, доколкото няма да се промени редът на удовлетворяване на останалите взыскатели и полагаемите им суми. В посочения смисъл е изявлението и на експерта, дадено при изслушването му в съдебно заседание.

Поради изложеното и на основание чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД в полза на „Юробанк България“ АД следва да бъдат разпределени такси и разноски заплатени в изпълнителното производство в размер на 480 лева и 19 100.64 лева - такси и разноски в производството по чл. 135 от ЗЗД, или общо 19 580.64 лева. Съобразно задължителните указания, дадени с т. 6 от ТР №2/2015 г. на ОСГТК на ВКС под този ред следва да бъдат погасени и разноските на ЧСИ, извършени при реализиране на способа – обикновени такси в размер на 1020 лева, допълнителни разноски в размер на 316.30 лева, както и пропорционална такса по т. 20 от ТТРЗЧСИ в размер на 461.34 лева и такса по т. 26 от Тарифата в размер на 1045.04 лева, или общо за сумата от 2842.68 лева. Общият размер на сумите, които следва да бъдат погасени с привилегия от първи ред е 22 423.32 лева.

Така след погасяване на задълженията по т.1, оставащата за разпределение сума е в размер 20 080.68 лева. Доколкото не са налице привилегирани кредитори от предходни редове или от същия такъв, сумата следва да бъде изплатена изцяло в полза на ТД на НАП – гр. Варна, ползваща се с привилегията на т. 6, отредена за вземания на държавата, с изключение на

тези за глоби. По посочените съображения и с оглед некоректните изчисления в извършеното от ЧСИ разпределение, същото следва да бъде отменено, като на основание чл. 463, вр. чл. 278 от ГПК, бъде постановено ново такова в съответствие с мотивите на настоящото определение.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпределение от 16.06.2021 г. по изп. дело № 20208920400453/2020 г. по описа на ЧСИ Хр. Г., рег. № 892, с район на действие ВОС, **КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

РАЗПРЕДЕЛЯ сумата от 42 504.00 лева, постъпила като продажна цена на продадения чрез публична продажба по изп. дело № 20208920400453/2020 г. по описа на ЧСИ Хр. Г., рег. № 892, недвижим имот, представляващ нива с идентификатор 32278.13.6, находящ се в землището на с.И., община А., област Варна, местност С. с площ 10.562 дка, четвърта категория, както следва:

1.) По реда на привилегиите по **чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД** за такси и разноски по изпълнението:

1.1.) Сумата от **480 лева в полза на „Юробанк България“ АД**, представляваща заплатени такси и разноски от взискателя във връзка с осъществения изпълнителен способ.

1.2.) Сумата от **19 100, 64 лева в полза на „Юробанк България“ АД**, представляваща дължими такси и разноски в производството по т.д. № 917/2017 по описа на ВОС, за които е издаден изпълнителен лист №99/06.06.2020 г., по Решение №560/12.07.2018 г. по делото.

Общо в полза на взискателя **„Юробанк България“ АД следва да бъдат разпределени 19 580.64 лева** за погасяване на вземания с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД.

1.3.) Такси и разноски, дължими съгласно ТТР към ЗЧСИ по изпълнителното дело, свързани с изпълнителния способ в размер на: **1020 лева**, представляваща сбор от дължимите обикновени такси по т.3,т.4,т.5,т.10,т.12 и т.13 от ТТРЗЧСИ; **316.30 лева** допълнителни такси по т. 31 от ТТРЗЧСИ, както и пропорционалната такса по т. 20 от Тарифата в размер на **461.34 лева** и пропорционална такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ в размер на **1045.04 лева**.

Общият размер на таксите и разноските, които са останали неудовлетворени по изпълнителното дело, и които са дължими на ЧСИ е **2 842.68 лева**.

Общо за изплащане на вземанията с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД – **22 423.32 лева**, като оставащата сума за разпределение е 20 080.68 лева.

2.) По реда на привилегиите по **чл. 136, ал.1, т. 6 от ЗЗД** за частично погасяване на вземането на **ТД на НАП – гр. Варна** съгласно удостоверение от 07.06.2021 г. **сумата от 20 080.68 лева**.

Решението може да се обжалва пред Варненския апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните, на основание чл. 463 ал. 2

от ГПК.

След влизането му в сила, препис от решението да се изпрати на ЧСИ Х. Г. за сведение и предприемане на следващите се действия.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____